

The Family Proclamation—Words from God

By Elder Ronald A. Rasband
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Perhejulistus – sanoja Jumalalta

Vanhin Ronald A. Rasband
kahdentoista apostolin koorumista

October 2025 general conference

The proclamation has a divine origin, so we must treat it with the reverence deserving words from God.

This general conference of October 2025 marks the 30th anniversary of the announcement of “The Family: A Proclamation to the World.” By divine design, this proclamation, with its revelatory words, was created to “maintain and strengthen the family as the fundamental unit of society.”

Everyone belongs to a family, whether you are a mother, father, daughter, son, grandchild, grandparent, aunt, uncle, brother, sister, or cousin. Most importantly, each of us is, as the proclamation states, “a beloved spirit son or daughter of heavenly parents ... [with] a divine nature and destiny.”

When I was called to the holy apostleship in 2015, I was advised, “This proclamation is now yours. Your name [pointing to the words ‘Council of the Twelve Apostles’ in the title] is right here. Feel it and teach it like you own it.”

I love the family proclamation. I have testified across the world from Africa to Australia and everywhere in between of the role of the family in God’s eternal plan. The proclamation has a divine origin, so we must treat it with the reverence deserving words from God.

Remember, brothers and sisters, as I said in a previous general conference from this very pulpit, “Words matter.”

Let me give you some background about the proclamation as a core message of what we believe.

In 1994, a year before the proclamation was

Julistuksella on jumalallinen alkuperä, joten meidän täytyy suhtautua siihen samalla kunnioituksella, jonka Jumalan sanat ansaitsevat.

Tässä lokakuun 2025 yleiskonferenssissa tulee kuluneeksi 30 vuotta siitä, kun asiakirja ”Perhe – julistus maailmalle” julkistettiin. Jumalallisen suunnitelman mukaan tämä julistus ilmoitusta antavine sanoineen luotiin tarkoitukseksi ”ylläpitää ja vahvistaa perhettä yhteiskunnan perusyksikkönä”.

Jokainen kuuluu perheeseen, olitpa sitten äiti, isä, tytär, poika, lapsenlapsi, isovanhempi, täti, setä, eno, veli, sisko tai serkku. Mikä tärkeintä, jokainen meistä – kuten julistuksessa todetaan – ”on taivaallisten vanhempien rakas henkipoika tai -tytär, [jolla] on jumalallinen luonne ja päämäärä”.

Kun minut vuonna 2015 kutsuttiin pyhään apostolinvirkaan, minua neuvottiin: ”Tämä julistus on nyt sinun. Sinun nimesi [viitaten otsikossa sanoihin ’kahdentoista apostolin neuvosto’] on tässä. Tunne se ja opeta sitä aivan kuin omanasi.”

Rakastan perhejulistusta. Olen todistanut eri puolilla maailmaa Afrikasta Australiaan ja kaikkialla siltä väliltä perheen tehtävästä Jumalan iankaikkisessa suunnitelmassa. Julistuksella on jumalallinen alkuperä, joten meidän täytyy suhtautua siihen samalla kunnioituksella, jonka Jumalan sanat ansaitsevat.

Muistakaa, veljet ja sisaret, kuten sanoin eräässä aiemmassa yleiskonferenssissa tältä samalta puhujakorokkeelta: ”Sanat ovat tärkeitä.”

Saamen kertoa teille hieman taustatietoa julistuksesta, joka on keskeinen sanoma siitä, mihin me uskomme.

Vuonna 1994, vuosi ennen julistuksen

presented, the Quorum of the Twelve Apostles discussed how society and governments were pulling away from God's laws for family, marriage, and gender. "But that was not the end of what we saw," President Russell M. Nelson later explained. "We could see the efforts of various communities to do away with all standards and limitations on sexual activity. We saw the confusion of genders. We could see it all coming."

The Twelve determined to prepare a document, an official proclamation, summarizing the Church's position on family. During that year, these Apostles, seers called of God, prepared a declaration about the family. President Dallin H. Oaks recalled they prayerfully turned to the Lord for "what [they] should say and how [they] should say it." They presented it to the First Presidency—Presidents Howard W. Hunter, Gordon B. Hinckley, and Thomas S. Monson—for their consideration.

Just months later, in March 1995, President Hunter passed away, and President Hinckley became the 15th President of the Church. The proclamation was now in his hands. When would be the right time to make this declaration to the Church? That time came six months later.

Days before the September 23 general Relief Society meeting that preceded general conference, President Hinckley and his counselors met in counsel with the Relief Society General Presidency. The sisters, like the Apostles, had been weighing concerns about women and families. They had focused the upcoming meeting on families.

President Hinckley was scheduled to address the women at the gathering. He had been pondering the direction of his remarks. As the discussion progressed, he referred by name to the newly created but not yet public "The Family: A Proclamation to the World." Was this women's meeting the right setting to make the decisive declaration about family?

Relief Society General President Elaine Jack later explained: "We didn't know what the proclamation on the family was at that time. ... [W]e could tell by the title, but we felt anything on the family ... would be a positive thing. ... I felt very positive that we had members of the Quorum of the Twelve that were receiving revelation."

esittämistä, kahdentoista apostolin koorumi keskusteli siitä, kuinka yhteiskunta ja hallitukset ovat etääntymässä Jumalan laeista, jotka koskevat perhettä, avioliittoa ja sukupuolta. "Mutta me näimme muutakin", presidentti Russell M. Nelson selitti myöhemmin. "Näimme monien yhteisöjen pyrkimykset tehdä loppu kaikista seksuaalista toimintaa koskevista normeista ja rajoituksista. Näimme sukupuolta koskevan hämmennyksen. Saatoimme nähdä sen kaiken tulevan."

Kaksitoista apostolia päättivät valmistella asiakirjan, virallisen julistuksen, jossa tiivistettäisiin kirkon kanta perheeseen. Tuon vuoden aikana nämä apostolit, Jumalan kutsumat näkijät, valmistelivat julistuksen perheestä. Presidentti Dallin H. Oaks muisteli, että he kääntyivät ruokoihin Herran puoleen sen suhteen, "mitä [heidän] pitäisi sanoa ja kuinka [heidän] pitäisi sanoa se". He esittivät sen ensimmäiselle presidenttikunnalle – presidentti Howard W. Hunterille, presidentti Gordon B. Hinckleylle ja presidentti Thomas S. Monsonille – heidän harkittavakseen.

Vain muutamia kuukausia myöhemmin, maaliskuussa 1995, presidentti Hunter kuoli ja presidentti Hinckleystä tuli kirkon 15. presidentti. Julistus oli nyt hänen käsissään. Milloin olisi oikea hetki antaa tämä julistus kirkolle? Tuo hetki tuli kuusi kuukautta myöhemmin.

Muutama päivä ennen syyskuun 23. päivän yleistä Apuyhdistyksen kokousta, joka edelsi yleiskonferenssia, presidentti Hinckley ja hänen neuvonantajansa kokoontuivat neuvottelemaan Apuyhdistyksen ylimmän johtokunnan kanssa. Sisaret, kuten apostolitkin, olivat punninneet naisia ja perheitä koskevia huolenaiheita. He olivat päättäneet keskittää tulevan kokouksen perheisiin.

Presidentti Hinckleyn oli määrä puhua naisille kokouksessa. Hän oli pohtinut puheensa suuntaa. Keskustelun edetessä hän viittasi niimeltä vasta laadittuun mutta ei vielä julkaistuun asiakirjaan "Perhe – julistus maailmalle". Oliko tämä naisten kokous oikea paikka antaa ratkaiseva julistus perheestä?

Apuyhdistyksen ylijohtaja Elaine Jack selitti myöhemmin: "Emme siihen aikaan tienneet, mikä perhejulistus oli. – Otsikosta saatoimme päätellä, mutta mielestämme kaikki perheeseen liittyvä – olisi myönteistä. – Olin hyvin vakuuttunut siitä, että meillä oli kahdentoista koorumin jäseniä, jotka saivat ilmoitusta."

The Relief Society meeting that Saturday was historic. President Hinckley introduced the family proclamation with these important words: “With so much of sophistry that is passed off as truth, with so much of deception concerning standards and values, with so much of allurements and enticement to take on the slow stain of the world, we have felt to warn and forewarn ... of standards, doctrines, and practices relative to the family which the prophets, seers, and revelators of this church have repeatedly stated throughout its history.”

He then read the proclamation in its entirety. As the Lord has said, “Whether by mine own voice or by the voice of my servants, it is the same.”

The proclamation states, “The family is ordained of God.” I love the clarity of that statement. The proclamation is a call for us to live in mortality ever mindful of the divinity within us and the eternal future that lies before us. President Nelson taught: “You are literally spirit children of God. ... Make no mistake about it: Your potential is divine. With your diligent seeking, God will give you glimpses of who you may become.”

When presented, the proclamation did not align with the views of many in the world. Not then. Not now. There are those who take issue with the declaration on family, marriage, and gender. Some suggest the Church pull it back, revise, or even set the proclamation aside.

The proclamation on the family is, as President Hinckley stated, doctrine, my dear brothers and sisters. The principles are not out of step but perfectly in step with the ways of the Lord and His covenant path. The teachings of the proclamation were revealed by our Lord Jesus Christ to His Apostles then and now. This is His Church; He has established the truths by which we live.

Some of you may reflect on the proclamation and say, “This isn’t working for me.” “It seems insensitive.” “My family doesn’t look like that.” “I don’t fit.”

For those with concerns, know that you are a child of heavenly parents, part of your Heavenly Father’s family. No one knows you better or cares more deeply about you than He does. Turn to Him; pour out your heart to Him; trust Him and His promises. You have family in your Savior,

Apuyhdistyksen kokous sinä lauantaina oli historiallinen. Presidentti Hinckley esitteli perhejulistuksen näillä tärkeillä sanoilla: ”Koska on niin paljon saivartelua, jota tarjotaan totuutena, niin paljon harhakäsityksiä normien ja arvojen suhteen, niin paljon houkutuksia ja viettelyksiä sortua pikkuhiljaa maailman paheisiin, olemme tunteneet tarvetta varoittaa ja varoittaa ennalta – normeista, opeista ja käytännöistä, jotka tämän kirkon profeetat, näkijät ja ilmoituksensaajat ovat toistuvasti esittäneet kautta sen historian.”

Sitten hän luki julistuksen kokonaisuudessaan. Kuten Herra on sanonut: ”Olipa se puhuttu minun omalla äänelläni tai minun palvelijoideni äänellä, se on sama.”

Julistuksessa sanotaan: ”Perhe on Jumalan säättämä.” Pidän tuon lausunnon selkeydestä. Tuo julistus on meille kutsu elää kuolevaisuudessa ja olla aina tietoisia sisimmässämme olevasta jumalallisuudesta ja edessämme olevasta iankaikisesta tulevaisuudesta. Presidentti Nelson opetti: ”Te olette kirjaimellisesti Jumalan henkilöitä. – – Voitte olla varmoja tästä: teidän mahdollisuutenne ovat jumalalliset. Kun etsitte uutterasti, Jumala antaa teille pilkahduksia siitä, mitä teistä voi tulla.”

Kun julistus esiteltiin, se ei vastannut monien näkemyksiä maailmassa. Ei silloin. Ei nyt. On niitä, jotka vastustavat julistusta perheestä, avioliitosta ja sukupuolesta. Jotkut ehdottavat, että kirkko antaisi joissakin kohdissa periksi, tarkistaisi joitakin kohtia tai jopa siirtäisi julistuksen syrjään.

Perhejulistus on, kuten presidentti Hinckley esitti, oppi, rakkaat veljeni ja sisareni. Periaatteet eivät ole ristiriidassa vaan täysin sopusoinnussa Herran teiden ja Hänen liittopolkunsa kanssa. Herramme Jeesus Kristus ilmoitti julistuksen opetukset apostoleilleen silloin ja nyt. Tämä on Hänen kirkkonsa. Hän on vahvistanut totuudet, joiden mukaan me elämme.

Jotkut teistä saattavat miettiä julistusta ja sanoa: ”Tämä ei toimi minun kohdallani.” ”Se tuntuu tunteettomalta.” ”Oma perheeni ei näytä tällaiselta.” ”En sovi tähän.”

Jos sinulla on huolia, tiedäthän, että sinä olet taivaallisten vanhempien lapsi, osa taivaallisen Isäsi perhettä. Kukaan ei tunne sinua paremmin tai välitä sinusta syvemmin kuin Hän. Käänny Hänen puoleensa, vuodata sydämesi Hänelle, luota Häneen ja Hänen lupauksiinsa. Sinulla on

Jesus Christ, who loves you. He came to earth to atone for our sins and bear the burden of our mistakes and our very bad days. He understands what you are facing and feeling. Turn to Him; trust He will send the Holy Ghost to be with you, lift you, and guide you. Feel Their love that “sheddeth itself abroad in the hearts of the children of men; ... it is the most desirable above all things ... and the most joyous to the soul.”

All of the Lord’s Apostles love you dearly. We pray for you and seek the Lord’s guidance for you. Stay with us. You live in challenging times when the adversary seeks to make you his. Do not be drawn off. And if you are, come back. Our arms reach out to you, as will those of others who love you.

The proclamation states, “Parents have a sacred duty to rear their children in love and righteousness.” The Book of Mormon provides a second witness to this truth. In the first verse of the first chapter, we read, “I, Nephi, having been born of goodly parents.” How many of us have started the Book of Mormon—and started again and again—and in the process committed those words to memory? Commit them to heart.

One of my favorite statements in the proclamation is this: “Happiness in family life is most likely to be achieved when founded upon the teachings of ... Jesus Christ.”

Who does not want to be happy?

And what are the teachings of Jesus Christ? Again, in the proclamation: “Faith, prayer, repentance, forgiveness, respect, love, compassion, work, and wholesome recreational activities.”

Whose life will not be better by applying these key principles? None of us are going to do perfectly; but we can follow President Hinckley’s wise words: “Do the very best you can.”

We read in the proclamation, “Fathers are to preside ... in love and righteousness,” and “mothers are primarily responsible for the nurture of their children.” Presidedoes not mean dominate, andnurturedoes not mean a secondary role. God has given men and women different but equal and essential roles that complement each other.

Let me share a personal story.

perhe Vapahtajassasi Jeesuksessa Kristuksessa, joka rakastaa sinua. Hän tuli maan päälle sovitamaan syntimme ja kantamaan virheidemme ja erittäin huonojen päiviemme taakan. Hän ymmärtää, mitä kohtaat ja tunnet. Käänny Hänen puoleensa ja luota siihen, että Hän lähettää Pyhän Hengen olemaan kanssasi, kohottamaan sinua ja opastamaan sinua. Tunne Heidän rakkauttaan, joka ”leviää kaikkialle ihmislasten sydämiin; – se on kaikkein haluttavinta – ja riemullisinta sielulle”.

Kaikki Herran apostolit rakastavat sinua suuresti. Rukoilemme puolestasi ja pyydämme Herran johdatusta sinulle. Pysy kanssamme. Elät haastavia aikoja, jolloin vastustaja pyrkii tekemään sinusta omansa. Älä jättäydy pois. Ja jos olet jättäytynyt, tule takaisin. Meidän ja muidenkin sinua rakastavien ihmisten käsivarret ojentuivat sinua kohti.

Julistuksessa esitetään: ”Vanhemmilla on pyhä velvollisuus kasvattaa lapsensa rakkaudessa ja vanhurskaudessa.” Mormonin kirja on toinen todiste tästä totuudesta. Ensimmäisen luvun ensimmäisessä jakeessa sanotaan: ”Minä, Nefi, synnyin hyvistä vanhemmista.” Kuinka moni meistä on aloittanut Mormonin kirjan ja aloittanut kerta toisensa jälkeen ja samalla oppinut nuo sanat ulkoa? Sitoutukaa niihin sydämellänne.

Yksi lempilauseistani julistuksessa on tämä: ”Perhe-elämän onni saavutetaan todennäköisimmin silloin, kun sen perustana ovat – Jeesuksen Kristuksen opetukset.”

Kukapa ei haluaisi olla onnellinen?

Entä mitä ovat Jeesuksen Kristuksen opetukset? Jälleen sanoja julistuksesta: Usko, rukous, parannus, anteeksianto, kunnioitus, rakkaus, myötätunto, työ ja tervehenkinen virkistystoiminta.

Kenenpä elämä ei olisi parempaa, kun näitä keskeisiä periaatteita noudatetaan? Kukaan meistä ei pärjää täydellisesti, mutta voimme noudattaa presidentti Hinckleyn viisaita sanoja: ”Tehkää parhaanne.”

Julistuksessa sanotaan: ”Isän on määrä johtaa – rakkaudessa ja vanhurskaudessa”, ja ”äiti on ensisijaisesti vastuussa lastensa hoivaamisesta”. Johtaminen ei tarkoita hallitsemista eikä hoivaaminen tarkoita toisarvoista roolia. Jumala on antanut miehille ja naisille erilaiset mutta tasavertaiset ja välttämättömät roolit, jotka täydentävät toisiaan.

Saamen kertoa henkilökohtaisen kertomuk-

My wife and I learned to work better at being equal partners after one day when I decided to make an important decision without consulting her. My action surprised her, took her off guard, and put her in a very difficult situation. Afterward, she put her hands on my shoulders and firmly said, "Ron, please, never do that to me again." We have pretty much been on the same page ever since.

We find in the family proclamation: "Fathers and mothers are obligated to help one another as equal partners."

Equalis a word that matters. Over the years, as Sister Rasband and I have worked together in what the proclamation describes as our "sacred responsibilities," we have shaped an equally yoked marriage. As each of our children is now married, Sister Rasband and I have continued to counsel them and their spouses on how to be equal partners.

When we live with our eyes single to the glory of God, we respect one another and support one another. Those divine patterns of righteousness lead to stability in our individual lives, our families, and society.

Our Father in Heaven has provided the proclamation on the family to help guide us home to Him, to help us learn and be filled with love, strength, purpose, and eternal understanding. With all my soul, I plead with you to live close to Him and His Beloved Son. I promise as you do so, the Spirit will inspire and guide you and help you feel in your heart Their promised peace that "passeth all understanding." In the name of Jesus Christ, amen.

sen.

Vaimoni ja minä opimme toimimaan paremmin tasavertaisina kumppaneina sen jälkeen, kun eräänä päivänä minä päätin tehdä erään tärkeän päätöksen neuvottelematta hänen kanssaan. Toimintani yllätti hänet, sai hänet hämmentymään ja asetti hänet hyvin vaikeaan tilanteeseen. Jälkeenpäin hän laittoi kätensä olalleni ja sanoi lujasti: "Ron, älä enää koskaan tee sitä minulle." Olemme olleet melko paljon samalla aaltopituudella siitä lähtien.

Perhejulistuksessa sanotaan: "Isillä ja äideillä on velvollisuus auttaa toisiaan tasavertaisina kumppaneina."

Tasavertainen sana, joka on tärkeä. Vuosien varrella, kun sisar Rasband ja minä olemme työskennelleet yhdessä siinä, mitä julistuksessa kuvaillaan "pyhiksi tehtäviksi", olemme muovanneet tasavertaisen avioliiton. Kun kukin lapsitamme on nyt naimisissa, sisar Rasband ja minä olemme edelleen neuvoneet heille ja heidän puolisoilleen, kuinka olla tasavertaisia kumppaneita.

Kun elämme silmämääränämme vain Jumalan kunnia, me kunnioitamme toisiamme ja tuemme toisiamme. Nuo vanhurskauden jumalliset mallit johtavat vakauteen henkilökohtaisessa elämässämme, perheessämme ja yhteiskunnassa.

Isämme taivaassa on antanut perhejulistuksen opastaakseen meidät kotiin Hänen luokseen, auttaakseen meitä oppimaan ja täyttymään rakkaudella, vahvuudella, tarkoituksella ja iankaikkisella ymmärryksellä. Koko sielustani pyydän teitä elämään lähellä Häntä ja Hänen rakasta Poikaansa. Lupaam, että kun teette niin, Henki innoittaa ja opastaa teitä ja auttaa teitä tuntemaan sydämessänne Heidän lupaamaansa rauhaa, joka "ylittää kaiken ymmärryksen". Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.